

ת"פ 33286/11/13 - מדינת ישראל נגדishi סאלם

בתי המשפט

ת"פ 33286-11-13
30 דצמבר 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

ג ג ז

ishi סאלם

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה מתמחה ערן צמיר ועו"ד דורית גרינברג

הנאשם ובא כוחו עו"ד ענת אסידו תורג'מן בשם עו"ד חיים מקלר

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כללי:

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של הפרת צו ביהם"ש שנועד להגן על אדם ואיומים בוגדים לסעיפים 287(ב) ו 192 לחוק העונשין, תשל"ז- בכר, שביום 9/9/2012 ב时刻 17:30 הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה בעניינו שאסירה עליו להיכנס לבית אבו (להלן: "המתלון") לרבות לחצר הבית או להתקרב אליו כדי מרחק נגיעה בכר, שנכנס לבית המתלון ושזה בחדרו בקומה השנייה בוגדים להוראה החוקית.

עוד על פי הנטען, בהמשך לכך, בשער הבית, איים הנאשם על המתלון בכר שאמר לו: " צא החוצה אני אקרע אותך". כמו כן נטען, כי בהמשך לכך ומשהזמן המתלון משטרת מקום, צעק הנאשם לעבר המתלון תוך שאמר לו: " אתה יכול להזמין משטרת, אני לא מפחד אני לא רואה אתכם".

א. טענות הצדדים:

2. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונשים של מאסר מוותנה, קנס, התחייבות להימנע מביצוע עבירה וצו מבחן למשך שנה, תוך שטענה כי אין מקום להימנע מהרשעתו.

3. הסגנור טען כי יש מקום לבקר בעניינו של הנאשם את שיקולי השיקום ולהימנע מהרשעתו, תוך שהפנה לנסיבותו האישיות של הנאשם, לעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, למעט רישום אחד ללא הרשעה מבית המשפט לנוער, לגילו הצעיר בעת ביצוע העבירות, לרף החומרה הנמוך של מעשיו, להזדאות במיחס לו, לחיסכון בזמן שיפוטי ומפתח העבודה כי ככל, הרשעה עלולה לחסום את עתידו המקצועית ולחילופין טען, כי יש מקום להימנע מלהשתת על הנאשם קנס כספי.

ב. תסקיר שירות המבחן:

4. מתסקרים שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 2/12/2014 עולה, כי הנאשם בן 22; נשוי ואב לילדה כבת 4 חודשים; מתגורר בקריית גת עם רעייתו; עובד מזה מספר חודשים בתחום של שיפוצים וగבס; בעברו רישום אחד ללא הרשעה משנת 2010 מבית המשפט לנוער, בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, היzik לרכוש במציד ואיומים בגין הושתתו עליו 6 חודשים, חתימה על התcheinות להימנע מביצוע עבירה והרמת תרומה.

שירות המבחן מפרט מקורותיו של הנאשם, אשר מפה את צנעת הפרט לא ארכיב בלבד מלצ'ין, כי הנאשם סיים 9 שנים לימוד; לא גvais לצה"ל שכן, לדבריו "לא היה מעוניין בכך"; מאז שהפסיק את לימודיו עובד בעבודות מזדמנות, בעיקר בתחום הבניין והגבס.

5. בכל הנוגע לעבירות נושאות האישום מצין השירות, כי הנאשם צמצם בתיאור פרטיהן, תוך שהציג כי איןנו זוכר פרטים אודות, תאר במדויק כי אביו הוציאו הצעדו על רקע יוכחות מילוליות שנתגלו בינם בתקופה בה התגורר עמו, כי שהה בבית השכן ומכאן שלא הפר את הצעדו, כי לא השתמש מעולם באלים פיזית כלפי אביו אך נטה לעיתים להגביב בתקופות מילוליות.

7. מהשיכחה עם המתلون עליה, כי בתקופה בה התגורר הנאשם בביתו, יחסיהם אופיינו בהעדר הסכימות ויחסים רבים וכי הדברים הגיעו לכדי כך, שביום האירוע הוויכוח שפרץ ביניהם היה עצמתי עד שנאלץ לבקש להוציאו כנגד הנאשם צו הרחקה. לדברי המתلون כיום היחסים הינם תקינים וחוביים וכי הנאשם מעולם לא נקט כלפיו באלים פיזית.

8. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נטה לצמצם ולטשטש את נסיבות העבירות ולמצמצם ממשמעותן, כאשר ברקע לביצוע העבירות עומדים קשיים רגשיים וסביבתיים, עמים התמודד הנאשם לאורך השנים, בעקב סבב מרכיבות יחסיו הורי. שירות המבחן העיריך עוד, כי ללא התערבות טיפולית, קיים מצדינו של הנאשם סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד. שירות המבחן מצין עוד, כי הנאשם שלל כל נזקנות טיפולית אולם, היה נכון לשתק פועלה ולהשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן היה ובית המשפט יורה על כן.

9. שירות המבחן התרשם כי מדובר מבחן צעיר; מופנם; בעל קשיי תקשורת אשר גדול בנסיבות משפחתית מרכיבת וחווה מצוקה רגשית מגיל צעיר; מתקשה לתת אמון בגורמים חיוניים ומשמעותיים, מתקשה בשיטות פעולה עם גורמי טיפול לאורך השנים; העבירות בוצעו על ידו על רקע קשיי תקשורת וביטחונות יחסים תקינים, בעקב עם בני משפחתו; אלא התערבות טיפולית נשקפת מן הנאשם מסוכנות להישנות התנהגות פורצת חוק; כיום הנאשם עורך מא Mitsim לשמור על תפקוד תקין בסוגירות בהן משולב; התערבות טיפולית בסוגירות השירות עשויה להפחית הסיכון הנש�� ממנה ולסייע בעדו בשמירה על תפקוד תקין ויציב; הנאשם שלל כל נזקנות טיפולית ומסר כי יתקשה להתפנות לטיפול בשל

מחויבותו למשפטו ולבודתו, אם כי מסר כי היה בבית המשפט ו החליט על כך ישתף פעולה.

10. בסופה של יום המליך שרות המבחן על העמדת הנאשם בפיקוח על מנת לחזק את תפקודו במערכות חייו השונות תוך שלא נמצא נימוקים המצדיקים הימנעות מהרשעה.

ג. דין והכרעה:

11. בסימן א' לפיק' ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון הילמה כעיקרון המנחה בעונישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להلوم את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.

12. בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון הילמה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנוגעת, ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

13. משביעת הנאשם מספר עבירות, המהוות איורע אחד, יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם לאיורע כלו, ולגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו איורע. במקרה שלפניי, לאור מעשיו של הנאשם, הקשרורים זה לזה ברצף מתמשך אחד, הרי שמדובר במסכת עובדתית אחת, המהווה "איורע" אחד, שיש לקבוע לגבי מתחם עונש אחד לאיורע בכללותו, בהתאם לסעיפים 40(ג)(א) ו 40(ג)(א) לחוק.

ג.1. הערכים החברתיים שנפגעו:

הערך החברתי שנפגע מעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם:

14. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו הנאשם בכל הנוגע לעבירת הפרת הצו הינו, שמירה על שלטון החוק באמצעות כבוד צוים שיפוטיים. פים לעניין זה דבריו של בית המשפט בע"פ (מחוזי תל - אביב) 70250/03 **באן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים):

"הערך המוגן במקרה זה הוא כבוד צוים והוראות שניתנו על-ידי בית המשפט. שלטון החוק, מותנה בcourt שצוים של בית המשפט יקיים. מדינה דמוקרטית נשענת על שלטון החוק ואינה יכולה על כן לזולזל בצוים אלה".

הערך החברתי שנפגע מעבירת האיוםים:

הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו הנאשם בכל הנוגע לעבירת האיוםים הינו, שמירה על שלמות נפשו, ביחסונו וחרותו פועלתו של הפרט. עמד על כך כב' השופט גולדברג בע"פ 103/88 **לייטמן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים):

"מניעת הփחה והקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטראס החברתי המוגן בעבירות האiomים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטראס החברה להגן על שלוחות נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הփחה והקנטה שלא כדין. אינטראס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו, שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישת האiom תהא להניע את המאioms לעשות מעשה או להימנע ממעשה, בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים אiomים se per כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאioms. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואיים למכה ומונע מלכתהילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת."

ראו גם [רע"פ 2038/04 למ נ' מדינת ישראל](#) (פורסם במאגרים המשפטיים).

ג.2. מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

15. בוחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה אינה פגעה ממשית, שעה שאiomיו של הנאשם כוונו לפגיעה בגופו של המתalon, נאמרו על ידו בסמוך לאחר מתן הצו שנitin כגדי על ידי בית משפט מסוים, ובעוודו מפר את הצו עת נכנס לבית המתalon בנגד להוראה החוקית - דבר המעיד על כך שההוראות שיפוטיות אין נר לרגלו וכי אין הוא נרתע מהדין ומואכפיו.

ג.3. במסגרת הנسبות הקשורות ביצוע העבירה לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) יש לתמם את הדעת לשיקולים הבאים:

16. כפי העולה מעבודות כתוב האישום המתוון חלקו הייחודי של הנאשם ביצוע העבירות היה גבוה ואין כל ראייה לכך שאחר השפיע עליו לבצע את העבירות. בהקשר זה אף לקחתי בחשבון את הנזק הישיר והעקיף שנגרם וצפויול היה להיגרם מביצוע העבירות, בעובדה שהנ帀ם יכול היה להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשיו או את שימושו מעשי וכי היה יכולו להימנע ממהמעשים עת לא נפגעה מידת השליטה שלו בהם. בהקשר זה לא התעלמתי מהרקע לביצוע המעשים כפי שנפרש על ידי הנ帀ם בפני שירות המבחן והוא - מערכת יחסי המורכבת עם אביו, כן לא התעלמתי מכך כי עבירת ההפרה אינה ברף חומרה גבוהה ואולם,ברי כי אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את מעשיו של הנאשם.

ג.4. מדיניות הענישה הנווגת:

17. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנווגת, סקירת הפסיכיקה מלמדת כי ישנה קשת רחבה תלויות נסיבות בגינן נuberות עבירות של הפרט צו אוiomים. ברי כי בעבירות אלה קיימות דרגות חמורתו שונות, כאשר העונש המוטל על הנאשם במקרים השונים הינו תלוי חמורת מעשי, נסיבות המקורה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הענישה בעבירות אלה היא מגוונת ונעה בין מאסרים מותניים לבין מספר חדשני מאסר בפועל כאשר כל מקירה נבחן לגופו, בשים לבין היתר לחומרת העבירות, נסיבותיה, תוכנותיה והישנותן.

בת"פ (שלום פתח תקווה) 3920/07 מדינת ישראל נ' שרעבי (1.4.08), הורשע הנאשם, נעדר עבר פלילי בהטרדה באמצעות מתkon בזק, אוiomים והפרת הוראה חוקית. הנאשם הפר צו הגנה אשר אסר עליו להטריד את המתalonת ושלח

לה מסרונים לטלפון והוטלו עליו - **7 חודשים מאסר בגין ימי מעצרו ועונשים נלוויים.**

בת"פ (שלום ירושלים) 9516/08 מדינת ישראל נ' בן שבת (4.2.09), הורשע הנאשם, נעדר עבר פלילי בעבירות של הפרת הוראה חוקית, איוםים, שיבוש הליכי משפט והטרדה אשר בוצעו כלפי אשתו, הנאשם הפר צו הגנה שאסר עליו ליצור להטריד את המתלוננת ואיים עליה, והוטלו עליו - **5 חודשים מאסר בגין ימי מעצרו ועונשים נלוויים.**

בת"פ (שלום ראשון לציון) 1953-09 מדינת ישראל נ' מליחי (7.1.10), הורשע הנאשם, נעדר עבר פלילי בעבירות איוםים והפרת הוראה חוקית והוטלו עליו - **חוודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלוויים.**

בת"פ (שלום תל אביב) 1832/09 מדינת ישראל נ' מסניך (26.1.10), הורשעה הנאשם, נעדרת עבר פלילי בעבירות של איוםים, העלבת עובד ציבור והתנגדות למעצר והוטלו עלייה - **4 חודשים מאסר על תנאי, לצד עונשים נלוויים.**

בת"פ (שלום פתח תקווה) 20514-08-09 מדינת ישראל נ' חיימוב (18.2.10), הורשעה הנאשם נעדרת עבר פלילי, בעבירה של הפרת הוראה חוקית והוטלו עלייה - **6 חודשים מאסר על תנאי וקנס.**

בת"פ (שלום פתח תקווה) 10-01-10544 מדינת ישראל נ' מבדב (11.2.10), הורשע הנאשם צעיר, לא עבר פלילי, בעבירות איוםים והוטלו עליו - **35 ימי מאסר בפועל בגין ימי מעצרו ומאסר מותנה.**

בת"פ (שלום נתניה) 13-04-28116 מדינת ישראל נ' סמייה (25.3.14), הורשע הנאשם בביצוע שבע עבירות של פגעה בפרטיות, וכן שתי עבירות איוםים כלפי שכנותו והוטלו עליו - **5 חודשים מאסר על תנאי, לצד עונשים נלוויים.**

בת"פ (שלום פתח תקווה) 14-01-31930 מדינת ישראל נ' פרידמן (28.10.14), הורשע הנאשם בעבירות של הפרת צו, איוםים והכשלת מעצר והוטלו עליו - **חוודש וחצי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.**

18. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה ממשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בניסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחןתי את מדיניות הענישה הנוכחית, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נع בין מאסר מותנה ועונשים נלוויים לבין מאסר בפועל בין 6 וחודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

19. חריגה ממתחם ענישה זה לקולא אפשרות בשל שיקולי שיקום, ולהומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור בעתיד. האם בעניינו של הנאשם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה ?

הרשעה- הכלל

20. על פי ההלכה הפסוקה (אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין), משהוכח ביצועה של עבירה יש להריע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה "עשה רק במקרים חריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר".

ברע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ, (פורסם במאגרים המשפטיים), הדגיש בית המשפט העליון כי:

"ככל, ביטולה של הרשעה במערך העונשה בפליליים הוא עניין חריג שבחריג, המתאפשר בנסיבות מיוחדות... על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחראיות בפליליים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה חלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות העונשה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון של הכל בפני החוק. בהתקיים אחראיות פלילית, סטייה מחובבת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנמקות בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזו שבן הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הרاوي שיש לתת לנسبות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרן".

21. זאת ועוד, בפסקה המנחה בשאלת הימנעות מהרשעה נקבע כי הדבר מותנה בהצטבר שני גורמים: האחד, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לענין זה ראו: **ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל** ו**ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש** (פורסמו במאגרים המשפטיים)).

בע"פ 2083/96 הנ"ל ציין כבוד השופט לוין כי אי הרשעה תבוא במקומות בו בית המשפט יושכנע כי שיקומי השיקום של הנאשם מסוימים שבפניו, גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחוරת העבירה והאפקט הציבורי של הרשעה.

22. כבוד השופט לוין מונה בפסק הדין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה ולאלה השיקולים:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבנה בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגעה של העבירה באחרים; ה) הנسبות שהנ帀ים יעברו עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות קרונית, או המדבר בהתנהגות מקרים; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיינוי ממצאים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להבאים בחשבון בהחלטה בדבר תוכאות הרשעה".

23. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בתסaurus שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, לא שוכנעתי כי מקרה זה נמנה בגדיר אוטם במקרים חריגים עליהם מדברת הלכת כתוב כמוינדים סטייה מן הכלל לפיו, הנאשם שעבר עבירה יורשע בדיינו. לא מצאתי כי עניינו של הנאשם נופל לגדיר אוטם "חריגים שבחריגים" או שמתקומות בו אותן

נסיבות מיוחדות המונעות מהרשותו. זאת ועוד, לא הוכח בפני כי הנאשם נמצא במהלך הליך שיקום וכי הרשותה פגעה בהליך זה, כל שכן פגיעה חמורה.

24. בהקשר זה לא יכולתי להתעלם מהתרומות שרות המבחן לפיה, מחד - הנאשם עורך כו�ן מאמצים לשמר על תפקוד תקין במסגרות בהן משולב ומואידר. כי הוא נוטה לצמצם ולטשטש את חומרת מעשיו ומשמעותם, וכי ללא התערבות טיפולית נשקפת מן הנאשם מסוכנות להישנות התנהגות פורצת חוק, כפי העולה מתקשר השירות המבחן, הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית, תוך שמסר כי יתנסה ליטול חלק בהליך מעין זה לאור מחויבותו למסגרת המשפחתית והתעסוקותית.

25. אכן, בסופו של דבר הסכים הנאשם להשתלב בהליך טיפולי במסגרת השירות המבחן היה ובית המשפט יחליט על קר. יחד עם זאת, אין מדובר במקרה בו המוטיבציה הנומוכה שגילה הנאשם להשתלב בהליך טיפולי במסגרת השירות הובילה למफך משמעותי בחיו. זאת ועוד, לא אוכל להתעלם מהערכת השירות לפיה, לנmeye קשיים במתן אמון בגיןם חיצוניים ובשתיוף פעולה עם גורמי הטיפול במרוצת השנים.

26. לא התעלמתי מהמוטיבציה הראשונית שהובילו הנאשם לעבר שיקומו ואולם, כידוע, שיקומו של הנאשם מהווה שיקול נכבד, אולם אינו השיקול היחיד, ואין בו כדי להוביל להתעלמות כליל ממעשו.

יפים לעניין זה דברי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 5066/09 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים):

"... איננו יכולים במקרה הנדון להתעלם מחומרת המעשים, נסיבות ביצועם, והאינטרס הציבורי המחייב הכבdet ידינו במקרים מעין אלו... על כן אין בתהליך השיקום, מוצלח ככל שהיא, כדי לאין את חומרת המעשים ואת הצורך להעניש את המבחן... איננו יכולים לתת מקום אך ורק לפן השיקומי, כל שניתן לעשות... הוא להעניק משקל רב יותר לפן השיקומי-טיפול באיזו האינטרסים".

27. זאת ועוד, העבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבות בנסיבותה - אין אפשרות הימנע מהרשותה מבלתי פגוע בשיקולי אמון הציבור, הגמול וההרעתה.

28. בנסיבות אלה לא מצאתי נימוקים כבדי משקל אשר יצדקו סטיה מהמלצת השירות המבחן בכל הנוגע להרשותו של הנאשם אם כי, לדידי, אין להסתפק ברכיבי הענישה עליהם המליץ השירות. לא מותר לציין כי המלצה השירות המבחן כשמה היא, המלצה שאינה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מלאה שבחן השירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את המלצה במקרה המתאים.

29. יתרה מכך, לא שוכנעתי כי טumo של הסגנון להימנע מהרשותה שעוניינו, העובדה כי ביצע את העבירות בהיותו קרוב לגיל הקטינות והחשש כי הרשותה פגעה בעמידו המקצועית - יש בהם ממש. אכן לא ניתן להתעלם מכך שאת המיוחס לו ביצע הנאשם בהיותו כבן 21. הגם שלא מדובר למי שביצע את העבירות המיוחסות לו בהיותו קטין, הרי שמדובר למי שהמוחות, יכול להימנע עם הקבוצה שioxide בפסקה קבוצת ה"בגירים הצעירים". ואולם, אין לקבוע כי בגין עונשם של הנמנים עם קבוצה זו יש לשקל שיקולים זהים לאלו של קטינים ועל בית המשפט בגזרו את עונשו של

"בגיר צעיר" ליחס לגילו משקל ממשועוט תוך בחינת ההשפעה האפשרית של הרשעה על שיקומו (ראו והשו לעניין זה: ע"פ 13/4605 פלוני נ' מדינת ישראל וע"פ 12/7781 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים). בהקשר זה כאמור, לא הוכח בפניי כי הנאשם נמצא במהלך הליך שיקום וכי הרשעה תפגע בהליך זה, לא כל שכן פגיעה חמורה.

זאת ועוד, לא אוכל להתעלם מהתרומות שרות המבחן ומהתרומות מדברי הנאשם בפניי, כי במקרה זה לא קיים חש Ci כתוצאה מהרשעה תהיה פגעה קונקרטית ומוחשית למשל ידו של הנאשם וכי קיים חשש שה הנאשם לא יוכל להמשיך בעיסוקו הנוכחי בשיפוצי גבס כתוצאה מהרשעה. יתרה מכך, מדובר בנאשם אשר כיוון כבן 23 ובועל משפחה אשר לא הביע כל שאיפה בגין לשינוי בעיסוקו המקצועני ואין בידי כל נתונים בעניינו המצביעים על כך שבעתיד, ولو הרחוק, יחול שינוי תעסוקתי כלשהו אשר יוכל להוות משקל נגד לאינטראס הציבור. מכאן, שהחשש שהביע הסנגור בהקשר זה הינו חשש ערטילאי - הואותו לא.

30. בנסיבות אלה לא מצאתי כאמור, להורות על הימנעות מהרשעתו של הנאשם אם כי, אני סבורה שיש בשיקול השיקומי ובמotivecia הריאונית שהביע הנאשם להירתם לטיפול במסגרת שרות המבחן כדי להצדיק במקרה זה ענישה ברף התיכון של מתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל.

31. בבואי לזכור את עונשו של הנאשם בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק, מצאתי להתחשב בהודאת הנאשם; בעברו הפלילי הנקי; בנסיבות האישיות של הנאשם כפי שפורטו בהרחבה בתסוקיר שירות המבחן; בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה; בפגיעה של העונש וההרשעה בגיןם ובמשפחותם לרבות בשל גילו;

כן נתתי דעתן לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

29. משכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר מוגנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוקף תקופה של שנתיים מהיום הנאשם עברו עבירה בה הורשע.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 1,500 ₪ שלא לעברו עבירה בה הורשע וזאת לתקופה של 3 שנים מהיום. אם לא תיחתום ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר הנאשם ל- 10 ימים.

ג. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו, להרשווע ולהגורר דינו לרכיבי ענישה נוספים.

לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצוותו הכלכלי מצאתי לפנים משורת הדין שלא להשית עליו קנס כספי.

הנני פוטרת הנאשם מתשולם אגרת הסנגוריה הציבורית.

העתק מהחלטתי לסנגוריה הציבורית.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחווזי.

ניתנה והודעה היום ח' בטבת תשע"ה,
30/12/2014 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי-מאיר, שופטת